

औ

1. औ interj. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. *der Anrede und des Anrufs* H. an. 7, 6. MED. avj. 10. *der Abwehr (विरोध) und der Versicherung (निर्णय)* ÇANDAR. im ÇKDR.

2. औ 1) m. a) *Laut (निस्वन)* MED. avj. 10. — b) ein Bein. des Çesha (घनत) EKAKSHARAK. im ÇKDR. — 2) f. Erde MED. avj. 10.

औकर्यं adj. (f. ई) vom patron. औकथ्य gaṇa कावादि zu P. 4, 2, 111.

औकथिकं (von उकथ) m. der die Uktha kennt, — *hersagt* P. 4, 2, 60, 3, 129.

औकथिक्य n. *der Text* —, die Richtschnur der Aukthika P. 4, 3, 129.

औकथ्य 1) m. patron. von उकथ gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. — 2) n. eine best. Spruchweise: मरुद्देकथ्यं (= मरुडुकथम्, s. u. उकथ 1, b) गीयते साम चाप्यं सम्यक्सोमः पीयते चात्र सत्ते MBh. 3, 10686.

और्त्तं (von उत्तन्) adj. f. ई vom Stier kommend, taurinus P. 6, 4, 173. इद् किंपयं गुग्गुत्त्वयमैतो अयो भगः AV. 2, 36, 7. और्त्तं वानुदुहं वा रो- क्तं चर्म KAUC. 67.

और्त्तक (wie eben) n. eine Menge Stiere P. 4, 2, 39. AK. 2, 9, 60. H. 1416.

और्त्तगन्धि औ^o + ग^o f. N. einer Apsaras (urspr. wohl einer Pflanze) AV. 4, 37, 3.

और्त्तण = और्त्तण 2. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 58, 1.

और्त्तया (von उत्तन्) 1) adj. = और्त्त ÇAT. Br. 1, 2, 5, 2 (parox.). 14, 9, 4, 17. — 2) m. patron. von उत्तन् P. 6, 4, 173. 135, Sch. VOP. 7, 1, 10.

और्त्तिय m. pl. die Anhänger des Uktha (N. pr.) P. 4, 3, 102. Ind. St. 3, 262. 271. Bei COLEBR. Mis. Ess. I, 17: और्त्तियाय, Ind. St. 1, 80, 3, 265.

271: और्त्तिय und और्त्तिय.

और्त्तिय adj. = उख्य ÇKDR. und WILS.

और्त्तियक adj. von उख्या gaṇa कच्यादि zu P. 4, 2, 95.

और्त्तियेनि patron. von उग्रसेन BṛĀc. P. 9, 24, 23.

और्त्तियेन्यं dass. P. 4, 1, 114, Vārt. और्त्तियेन्य Bein. des Judhāmācraushī AV. Ba. 8, 21.

और्त्तियेयं patron. von उग्र gaṇa शुभादि zu P. 4, 1, 123.

और्त्तिय (nom. abstr. von उग्र) n. grausiges, furchtbares Wesen ŚĀH. D. 64, 3, 77, 3.

और्त्तियं (von वल्) m. Fluth: और्त्तिय इमाः सर्वाः प्रजा निर्वाता ÇAT. Br. 1, 8, 1, 2. fgg. — Vgl. और्त्तिय.

और्त्तियं (von उच्य) patron. des Dirghatamas RV. 1, 158, 1, 4. aus dem Geschlecht des Aṅgiras ँच्य. ÇR. 12, 11. — Vgl. और्त्तिय.

और्त्तियती f. von und = और्त्तियत् P. 5, 1, 123, Sch. SIDDH. K. 250, a, 8. AK. 3, 6, 39. entsprechendes, angemessenes Verhältniss ŚĀH. D. 17, 12.

और्त्तियत् (nom. abstr. von उचित) n. gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123. AK. 3, 6, 39. 1) Angemessenheit, entsprechendes Verhältniss KATHĀS. 1, 41.

और्त्तियत्भयेन aus Furcht etwas Unpassendes zu thun 23, 67. H. 67. ŚĀH. D. 28, 10. यथौर्त्तियत् 61, 12. = सत्य MED. j. 76. — 2) das an-Etwas-Gefallen-finden, Gewohntsein MED. SUÇA. 2, 133, 17. KATHĀS. 24, 95.

और्त्तियःश्रवसं (von उच्चैःश्रवस्) m. N. eines Rosses des Indra AV. 20, 128, 15. 16. unter den Bezeichnungen für Pferd NAIGH. 1, 14.

और्त्तियस (von और्त्तियस् Glanz) n. Gold H. c. 161.

और्त्तियसिकं (wie eben) adj. f. ई mit Kraft, Energie zu Werke gehend P. 4, 4, 27. प्रूः Sch.

और्त्तियस्य (wie eben) 1) adj. der Lebenskraft zuträglich SUÇA. 2, 141, 13. — 2) n. Lebensfrische: देर्गत्याच्चैर्नौर्त्तियस्यं देन्यं मलिनतादिकत् ŚĀH. D. 172.

और्त्तियस्यनक adj. von उज्जयनी gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

और्त्तियस्यनि patron. von उज्जियान gaṇa पैलादि zu P. 2, 4, 59.

और्त्तियस्यनक m. pl. N. einer grammatischen Schule ROH, Nir. p. LXVII.

और्त्तिय, f. और्त्तियी v. l. für अर्त्त im gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 44.

और्त्तियवि patron. von और्त्तिय (?) ; m. pl. N. eines Kriegerstammes gaṇa दामन्यादि zu P. 5, 3, 116. Davon और्त्तियीय Fürst der Auḍavi ebend.

और्त्तिययन patron. von ? gaṇa ऐषुकार्यादि zu P. 4, 2, 54. और्त्तिययनक n. das von ihnen bewohnte Gebiet ebend.

और्त्तियुप von उडुप (चतुर्धर्युप) gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75.

और्त्तियुपिकं (von उडुप) adj. f. ई mit einem Nachen übersetzend u. s. w. P. 4, 4, 5, Sch. gaṇa उत्सङ्गादि zu 4, 4, 15.

और्त्तियुम्बर s. और्त्तियुम्बर.